

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessio Doctrinae Saxonicarvm Ecclesiarvm, Scripta
Anno Domini M. D. LI. Vt Synodo Tridentinae Exhiberetvr**

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1554

VD16 C 4808

Qvomodo Placeat Nova Obedientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35345

Eodem modo inquit Dominus: Ego
 Ioh. 14 rogabo Patrem, & alium paraclenum da-
 bit uobis, spiritum ueritatis. Accendit Spi-
 ritus sanctus lucem ueritatis in mentibus,
 & novos motus in cordibus, congruen-
 tes cum lege Dei. Hoc tantum donum a-
 gnoscamus, & grati retinere studeamus,
 & assidue nos in tantis uitae periculis tu-
 uari petamus. Nec est ociosa uoluntas, ac-
 cepto Spiritu sancto.

QUOMODO PLACEAT NOVA
 OBEDIENTIA.

LUC. 18 Phariseus apud Lucam admiratur sese,
 et sibi placet, fasciatus hac persuasione,
 quod legi satisfaciatur, & propter hanc qua-
 lem cunctis disciplinam Deo placeat. Tales
 sunt multi in genere humano, securi pro-
 pter qualem cunctis umbram disciplinae.

Sed horum arrogantiam saepe accusat
 uox diuina, ut inquit Dominus Lucae 13.

LUC. 13 Nisi poenitentiam egeritis, omnes simile-
 1. IOH. 1 ter peribitis. Et apud Ioan. Si dixerimus,
 quod peccatum non habeamus, menda-
 ces sumus. Ideo inanis est imaginatio, sine
 gentium obedientiam Deo placere sua
 dignitate, & esse meritum condigni, ut lo-
 quuntur,

quuntur, & iusticiam coram Deo, quæ sit meritum uitæ æternæ.

Postea tamen addunt, semper dubitandum esse an placeat obedientia: quia manifestum est, in singulis multum sordium esse, multa peccata ignorantia & omissionis, multos nauos non paruos.

Hic necesse est rectè erudiri conscientias de utraq; re, de infirmitate nostra, & de consolatione. Necesse est in renatis esse iusticiam bonæ conscientia & incoatâ obedientiam, ut dictum est. Et tamē in hac uita, in nostra natura, in anima, & in corde, adhuc ualde multū est sordium, quas illi magis cernunt & deplorāt, qui plus lucis habent, ut Prophetæ & Apostoli, ut nota est Pauli querela: Video aliam legem in membris meis, quæ repugnat legi mentis Rom. 7 meæ, & me captiuum facit legi peccati

Magna adhuc in singulis caligo est, multiplex ignorantia, & multæ tristissimæ dubitationes, errores in consilijs, orti ex diffidentia, ex falsis opinionibus, & inani spe, multæ uitiosæ flammæ cupiditatum, multæ neglectiones officij, fremitus & indignationes aduersus Deum, in pœnis.

D 3 Deniq;

Deniq; stupor & infania est, nolle fateri timorem & dilectionem Dei multò frigidiorum esse, quàm esse debebat.

Hæ confessiones repetitæ sunt in Prophetarum et Apostolorum concionibus.

Psal. 143. Non intres in iudicium cum seruo tuo, quia non iustificabitur in cōspectu tuo omnis uiuens. Et in *1. Ioan. 1.* Si dicimus quòd peccatum non habeamus, nos ipsos seducimus, & ueritas non est in nobis. Hæc confessio necessaria est, & arrogantia taxanda.

Reprehendus est etiam error aduersariorum, qui fingunt, homines in hac uita mortali, legi Dei satisfacere posse. Item qui dicunt, Malum concupiscentiæ nobiscum nascens non esse peccatum, nec malum pugnans cum lege seu uoluntate Dei. Hos errores manifestè refutat Paulus, *Rom. 7. & 8.* Postea etiam consolatio addenda est.

Primum statuat renatus, se reconciliatum esse Deo, sola fide, id est, fiducia Mediatoris, & personam certò reputari iustam propter filium Dei Mediatorem, gratis propter ipsius meritum.

Secundè

Secundò, confiteatur uero dolore, adhuc in renato multa peccata & magnas fordes esse, dignas ira Dei.

Tertiò, Et tamen sciat oportere incoariorobedientiam & iusticiam bonæ conscientiae: & hanc, quanquam procul abest à perfectione legis, tamen in reconciliatis Deo placere propter mediatorem deprecantem pro nobis, & suo merito tegentē nostras ingentes & inenarrabiles miserias. Ita propter eum & persona recipitur, & postea placent opera, & in utroq; fides luceat. Ideo Petrus inquit: Offerte hostias 1. Pet. 2. spirituales acceptas Deo per IESVM Christum. Hæc consolatio proposita est in capite 8. ad Roman. Nulla nunc Rom. 9. condemnatio est his, qui in Christo IESV ambulant. Et Rom. 6. Non estis sub lege, Rom. 6. sed sub gratia.

Ibi hoc ipsum queritur, an placeat obedientia, cum legi non satisfaciat. Respondet Paulus: Placere, quia non simus sub lege, id est, damnati lege: sed sub gratia, id est, reconciliati seu recepti in gratiam. Roman. 8. Quis condemnabit? Christus pro Rom. 8. nobis mortuus est, & resurrexit, qui est

ad dexteram Dei, & pro nobis interpellat, id est, Placent sancti propter Filium, qui & obtulit pro nobis suam obedientiam, & pro nobis interpellat.

Hæc dicta opponenda sunt dubitationi, ne fides & inuocatio extinguantur. Nā dubitatio languefacit inuocationem.

Postquam igitur scimus, & necessariam esse nouam obedientiam, & auxilium nobis certò donari, & placere hanc, quam mutilam & mendicam obedientiam, agnoscamus immensam Dei misericordiam, & pro ea gratias agamus, & sit maior cura regendi omnes actiões, quia scimus & iuari nos, & Deo hanc obedientiam propter filium placere. Et semper in conspectu sit hæc necessitas: Si effunduntur beneficia Dei, iustificatio & regeneratio, amitti uitam æternam, iuxta illud, Super-

2. Cor. 5

induemur, si tamē non nudi reperiemur.

Rom. 8

Et Rom. 8. Si quis spiritum Christi non habet, hic non est eius. Ac semper in iustificatione simul fit incoatio nouitatis.

LUC. 23

Latro pendens in cruce, habet bona opera interiora & exteriora, dolet se peccasse, & fatetur se iustè puniri. Deinde & fide

fide agnoscit Salvatorem, & petit ab eo salutem, ideoq; audit expressam absolutio- nem, & concionem de uita æterna, & pro- missionem, & acquiescit in hac uoce Mes- siæ, & se Deo subiicit, & non impatienter fert supplicium, sed lætatur agnitioe Mes- siæ, & spe uite æternæ, et Deo gratias agit: præterea ut extet signum confessionis, refutat maledicentem Christo.

Hæc in eo fiunt, quia hic ipse Messias socius supplicij, uerbo mentē eius docet, et in ea ipsa consolatione λόγος in isto effi- cax est, & per eum æternus Pater effundit Spiritū sanctum in cor huius auditoris, ut accendat læticiam in eo, dilectionem, in- uocationem, spem uitæ æternæ, & alias uirtutes.

DE PRAEMIIS

Paulus inquit, Donū Dei est uita æter- Rom. 6
na per Christum IESVM Dominum
nostrum: & reconciliati seu iustificati, si-
mul sunt cohæredes Filij Dei propter
ipsum, non propter propria merita.

Fides accipiens remissionem peccato-
rum ac iustificationem, & spes uitæ æter-
næ, nituntur filio Dei Mediatore, ut ex-
presse